

1067

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 28 lipca 2006 r.

w sprawie sposobu postępowania z substancjami niedozwolonymi, pozostałościami chemicznymi, biologicznymi, produktami leczniczymi i skażeniami promieniotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego²⁾

Na podstawie art. 16 ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz substancji niedozwolonych objętych monitorowaniem;
- 2) zakres badań przeprowadzanych w ramach monitorowania, zwanych dalej „badaniami”, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek;
- 3) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych lub przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonych do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych czynności;
- 5) sposób postępowania w zakładach lub w gospodarstwach w związku z monitorowaniem substancji niedozwolonych lub pozostałości, o których mowa w pkt 3.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 71), decyzji Komisji 97/747/WE z dnia 27 października 1997 r. ustalającej poziomy i częstotliwość pobierania próbek przewidzianych dyrektywą Rady 96/23/WE w sprawie kontroli niektórych substancji i ich pozostałości w niektórych produktach zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 303 z 6.11.1997; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 76), decyzji Komisji 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiającej szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65 z 5.03.1998; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 312).

§ 2. Wykaz substancji niedozwolonych objętych monitorowaniem jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Badaniom na obecność substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych poddaje się zwierzęta, ich wydaliny, płyny ustrojowe, tkanki i narządy oraz produkty pochodzenia zwierzęcego, wodę przeznaczoną do pojenia zwierząt i środki żywienia zwierząt.

2. Badania, określone w ust. 1, przeprowadza się w laboratoriach, o których mowa w art. 23 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.³⁾), zwanych dalej „laboratoriami”.

3. Badania prowadzi się, w przypadku substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do:

- 1) grupy A — w celu stwierdzenia stosowania substancji niedozwolonych lub stosowania substancji dozwolonych niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾ i przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 144, poz. 1045.

⁴⁾ Rozporządzenie 2377/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 111), dyrektywa 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/229/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64), dyrektywa 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 71), decyzja Rady 1999/879/WE z dnia 17 grudnia 1999 r. dotycząca wprowadzania na rynek i podawania bydłowego hormonu wzrostu (BST) i uchylająca decyzję 90/218/EWG (Dz. Urz. WE L 331 z 23.12.1999; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 25).

2) grupy B — w celu stwierdzenia nieprzekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych oraz zanieczyszczeń chemicznych i innych zanieczyszczeń.

4. Zakres badań, gatunki zwierząt, minimalne liczby pobieranych próbek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz minimalne liczby zwierząt, od których pobiera się próbki, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rodzaje i wielkości próbek pobieranych do badań są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Próbki do badań pobiera się od zwierząt w przypadku wystąpienia, w szczególności:

- 1) nadmiernej masy mięśniowej;
- 2) przebarwień, obrzęków i torbieli w miejscach, w których są najczęściej stosowane iniekcje;
- 3) śladów po iniekcji w tkance tłuszczowej wokół jelita prostego;
- 4) śladów po implantach;
- 5) nadmiernej tkanki tłuszczowej;
- 6) powiększenia tarczycy;
- 7) zmian w płucach o charakterze zapalnym;
- 8) przerostu mięśnia sercowego;
- 9) zmian zapalnych w układzie moczowym.

2. Próbki do badań pobiera się od zwierząt w gospodarstwach i w rzeźniach, biorąc pod uwagę płeć, wiek, gatunek, stan zdrowia i kondycję zwierząt oraz systemy ich żywienia, programy profilaktyczne i lecznicze.

§ 6. 1. Każdą próbkę do badań bezpośrednio po pobraniu:

- 1) umieszcza się w oddzielnym opakowaniu;
- 2) znakuje się w sposób trwały i czytelny;
- 3) schładza się i zamraża, z wyłączeniem:
 - a) próbek krwi, jaj, miodu i środków żywienia zwierząt,
 - b) próbek do badań pozostałości antybiotyków, które przechowuje się w temperaturze od 0 do 4 °C.

2. Próbkę, o której mowa w ust. 1, oznacza się siedmiocyfrowym numerem identyfikacyjnym, w którym:

- 1) pierwsza i druga cyfra oznaczają symbol województwa;
- 2) trzecia i czwarta cyfra oznaczają symbol powiatu;
- 3) piąta, szósta i siódma cyfra oznaczają kolejne numery próbek pobranych na terenie powiatu.

3. Próbki do laboratorium:

1) przekazuje się niezwłocznie, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia ich pobrania, z wyjątkiem próbek do badań na pozostałości antybiotyków, które przekazuje się nie później niż przed upływem 30 godzin od ich pobrania;

2) transportuje się przy zachowaniu warunków określonych w ust. 1 pkt 3.

§ 7. 1. Po pobraniu próbek w gospodarstwie sporządza się protokół ich pobrania oraz protokół kontroli pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych zawierający dane gospodarstwa.

2. Po pobraniu próbek w rzeźni sporządza się protokół pobrania próbek oraz protokół badania przedubojowego zwierzęcia i badania poubojowego mięsa.

3. Protokół pobrania próbek sporządza się w 3 egzemplarzach.

4. Protokół pobrania próbek przekazuje się wraz z próbkami do laboratorium.

§ 8. Szczegółowe zasady pobierania próbek oraz metody analizy i sposób interpretacji wyników badań są określone w przepisach Unii Europejskiej⁵⁾.

§ 9. W przypadku sprzecznych wyników badań, próbki przesyła się do krajowego laboratorium referencyjnego w celu przeprowadzenia badania rozstrzygającego.

§ 10. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono obecność substancji niedozwolonych, laboratorium o fakcie tym niezwłocznie powiadamia właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, obejmujące:

1) w przypadku gospodarstwa:

a) kontrolę zwierząt w gospodarstwie, w tym zwierząt poszczególnych gatunków, obejmującą ich płeć, wiek, sposób użytkowania i oznakowanie — jeżeli zostały oznakowane zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt,

b) sprawdzenie, czy nie ma śladów po implantach lub iniekcjach,

⁵⁾ Decyzja Komisji 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiająca szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65 z 5.03.1998; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 312) i decyzja 2002/657/WE z dnia 14 sierpnia 2002 r. wykonująca dyrektywę Rady 96/23/WE dotyczącą wyników metod analitycznych i ich interpretacji (Dz. Urz. WE L 221 z 17.08.2002; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 493).

- c) sprawdzenie dokumentacji weterynaryjnej i zootechnicznej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na rodzaj stosowanych produktów leczniczych, przyrost masy ciała zwierząt, zużycie środków żywienia zwierząt na kilogram przyrostu masy ciała tych zwierząt,
- d) sprawdzenie, czy w gospodarstwie nie ma produktów leczniczych, których stosowanie jest niedozwolone lub odbywa się bez kontroli lekarza weterynarii,
- e) pobranie próbek od reprezentatywnej grupy zwierząt oraz próbek środków żywienia zwierząt i wody do pojenia zwierząt lub wody, w przypadku ryb, w której były chowane, a następnie przekazanie ich do laboratorium;

2) w przypadku zakładu:

- a) kontrolę dokumentacji w celu ustalenia pochodzenia produktów, w których stwierdzono obecność substancji niedozwolonych,
- b) pobranie próbek do badań, jeżeli produkty znajdują się w zakładzie,
- c) powiadomienie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej lub Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej, jeżeli produkty wystano z zakładu,
- d) kontrolę w miejscu pochodzenia produktów.

3. Wyniki postępowania wyjaśniającego są przekazywane wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Do czasu uzyskania wyników badań powtórnie pobranych próbek podejrzanych zwierząt, zidentyfikowanych i oznakowanych zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt, oraz produktów pochodzących od lub z tych zwierząt lub środków żywienia zwierząt nie przemieszcza się bez zgody powiatowego lekarza weterynarii.

5. Niedopuszczalne jest wprowadzanie na rynek zwierząt, środków żywienia zwierząt lub produktów, o których mowa w ust. 4.

§ 11. 1. W przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w powtórnie pobranych próbkach, o których mowa w § 10 ust. 2 pkt 1 lit. e, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) przeprowadza dodatkową kontrolę w gospodarstwie;
- 2) zwiększa częstotliwość badań przeprowadzanych w gospodarstwie przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 3) nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej:
 - a) ubój zwierząt, od których pobrano próbki, oddzielnie od pozostałych zwierząt, a następnie przekazanie ich tusz i narządów wewnątrznych do zakładu przetwarzającego surowiec kategorii 1 w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady

z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1774/2002”,

- b) zniszczenie produktów pochodzących od zwierząt lub ze zwierząt oraz środków żywienia zwierząt w zakładzie określonym w lit. a.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w połowie lub większej liczbie pobranych próbek, w uzgodnieniu z posiadaczem zwierząt, może nakazać ubój wszystkich podejrzanych zwierząt w gospodarstwie albo pobranie od nich próbek; czynności te wykonuje się na koszt posiadacza zwierząt.

3. Obecność w pobranych próbkach substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy A, wykrytą przy użyciu metody rutynowej, potwierdza się w laboratorium przy zastosowaniu metody referencyjnej.

4. Jeżeli w gospodarstwie lub u posiadacza zwierząt zostały znalezione substancje niedozwolone, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należące do grupy A lub podgrup B1 i B2, substancje te powiatowy lekarz weterynarii zabezpiecza do czasu wydania decyzji o sposobie ich zniszczenia lub innego wykorzystania.

§ 12. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono przekroczenie dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych, laboratorium powiadamia o tym fakcie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, które obejmuje:

1) w przypadku gospodarstwa:

- a) kontrolę zwierząt w gospodarstwie, w tym zwierząt poszczególnych gatunków, obejmujące ich płeć, wiek, sposób użytkowania i oznakowanie — jeżeli zostały oznakowane zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt,
- b) kontrolę dokumentacji weterynaryjnej i zootechnicznej, ze szczególnym uwzględnieniem danych dotyczących stosowania u zwierząt produktów leczniczych zawierających substancję wykrytą w wyniku badania,
- c) ustalenie sposobu wykorzystania produktów pochodzących od lub ze zwierząt, których wprowadzanie na rynek jest niedopuszczalne,
- d) ustalenie sposobu wykorzystania lub zniszczenia środków żywienia zwierząt;

2) w przypadku zakładu:

- a) kontrolę dokumentacji zakładu w celu ustalenia pochodzenia produktów, w których stwierdzono obecność pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych,
- b) pobranie próbek do badań, jeżeli produkty znajdują się w zakładzie,
- c) powiadomienie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej lub Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej, jeżeli produkty wysłano z zakładu,
- d) kontrolę w miejscu pochodzenia produktów.

3. O wynikach postępowania wyjaśniającego powiatowy lekarz weterynarii informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii.

§ 13. 1. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego w gospodarstwie nie ustalono przyczyny przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych, powtórnie pobiera się próbki ze środków żywienia zwierząt, od lub ze zwierząt i przesyła do laboratorium.

2. Jeżeli powtórne badanie potwierdziło przekroczenie dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) nakazuje, aby zwierzęta zidentyfikowane i oznakowane zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt nie opuszczały gospodarstwa do czasu upływu okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej zawartej w tym produkcie leczniczym;
- 2) ustala sposób wykorzystania lub zniszczenia środków żywienia zwierząt lub produktów pochodzących od lub z tych zwierząt.

3. W przypadku stwierdzenia, że nie przestrzegano okresów karencji danego produktu leczniczego, zwiększa się częstotliwość badań w gospodarstwie przez okres co najmniej 6 miesięcy.

4. Jeżeli stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pozostałości zanieczyszczeń chemicznych i innych zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy B, a w szczególności metali, pestycydów i polichlorowanych bifenyli, to:

- 1) wyniki badań przekazuje się Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej lub Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) zwiększa się częstotliwość badań w gospodarstwie przez okres co najmniej 6 miesięcy.

§ 14. 1. Urzędowy lekarz weterynarii w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia w rzeźni:

- 1) podawania zwierzętom substancji niedozwolonych:
 - a) nakazuje ubój tych zwierząt oddzielnie od pozostałych zwierząt,
 - b) pobiera próbki do badań oraz zatrzymuje tusze i narządy wewnętrzne do dnia uzyskania wyników tych badań,
 - c) nakazuje przekazanie tusz i narządów wewnętrznych zwierząt, od których pobrano próbki, do zakładu przetwarzającego surowiec kategorii 1 w rozumieniu rozporządzenia nr 1774/2002 — w przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w próbkach, o których mowa w lit. b;

2) nieprzestrzegania u zwierząt okresu karencji danego produktu leczniczego:

- b) nakazuje ubój tych zwierząt przed upływem okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej zawartej w tym produkcie leczniczym.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe przetrzymywanie zwierząt w rzeźni do czasu upływu okresu karencji przy zachowaniu warunków określonych w przepisach o ochronie zwierząt, tusze i narządy wewnętrzne zabezpiecza się do czasu uzyskania wyników badań.

§ 15. 1. Badaniom pozostałości skażeń promieniotwórczych radioizotopami cezu poddaje się mięso z bydła, świń, owiec, zwierząt łownych, drobiu oraz ryby, jaja kurze i mleko krowie.

2. Do badań, o których mowa w ust. 1, pobiera się losowo co kwartał w każdym województwie po 3 próbki o masie 1 kilograma, pochodzące z gospodarstw lub zakładów.

3. Wojewódzcy lekarze weterynarii sporządzają zestawienia wyników przeprowadzonych badań skażeń promieniotwórczych i przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku kalendarzowego za rok poprzedni.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobu postępowania z substancjami niedozwolonymi, pozostałościami chemicznymi, biologicznymi, produktami leczniczymi i skażeniami promieniotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 76, poz. 723).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa
i Rozwoju Wsi z dnia 28 lipca 2006 r. (poz. 1067)

Załącznik nr 1**WYKAZ SUBSTANCJI NIEDOZWOLONYCH OBJĘTYCH MONITOROWANIEM**

1. Grupa A — substancje wykazujące działanie anaboliczne oraz substancje, których stosowanie u zwierząt jest niedozwolone:

- 1) stilbeny, pochodne stilbenów oraz ich sole i estry;
- 2) substancje tyreostatyczne;
- 3) sterydy;
- 4) laktony kwasu rezorcynowego, w tym zeranol;
- 5) beta-agoniści;
- 6) substancje farmakologicznie czynne, które są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określenia maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 493).

2. Grupa B — produkty lecznicze, w tym substancje niedozwolone, które mogą być użyte do celów we-

terynaryjnych, zanieczyszczenia chemiczne oraz inne zanieczyszczenia:

- 1) substancje przeciwbakteryjne, w tym sulfonamidy, chinolony;
- 2) inne produkty lecznicze:
 - a) leki przeciwrobacze,
 - b) kokcydiostatyki i nitroimidazole,
 - c) karbaminiany i pyretroidy,
 - d) neuroleptyki,
 - e) niesterydowe leki przeciwzapalne,
 - f) inne substancje farmakologicznie czynne;
- 3) zanieczyszczenia chemiczne i inne zanieczyszczenia:
 - a) pestycydy chloroorganiczne i polichlorowane bifenyle (PCB),
 - b) pestycydy fosforoorganiczne,
 - c) pierwiastki toksyczne,
 - d) mikotoksyny,
 - e) barwniki,
 - f) inne.

Załącznik nr 2**ZAKRES BADAŃ, GATUNKI ZWIERZĄT, MINIMALNE LICZBY POBIERANYCH PRÓBEK PRODUKTÓW
POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ORAZ MINIMALNE LICZBY ZWIERZĄT, OD KTÓRYCH POBIERA SIĘ PRÓBK****I. Bydło**

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,4 % wszystkich zwierząt poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 0,25 %:
 - a) 50 % próbek pobiera się od żywych zwierząt w gospodarstwie, przy czym 25 % próbek badanych na obecność substancji należących do podgrupy A5 pobiera się jako próbki środków żywienia zwierząt, wody przeznaczonej do pojenia zwierząt,
 - b) 50 % próbek pobiera się po uboju w rzeźni;
- 2) grupa B: 0,15 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B1,

- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6.

II. Świnie

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,05 % wszystkich świń poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 0,02 %, przy czym próbki pobiera się w rzeźniach oraz dodatkowo pobiera się próbki

wody przeznaczonej do pojenia zwierząt, środków żywienia zwierząt, wydaliny lub innych próbek w gospodarstwach, z tym że na 100 000 świń poddawanych ubojowi w poprzednim roku kontroluje się co najmniej jedno gospodarstwo;

2) grupa B: 0,03 %:

- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B1,
- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

III. Owce i kozy

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,05 % wszystkich mających nie więcej niż 3 miesiące życia owiec i kóz, poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:

1) grupa A: 0,01 %;

2) grupa B: 0,04 %:

- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B1,
- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

IV. Koniowate

Badaniami kontrolnymi obejmuje się co najmniej 100 zwierząt. *Próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.*

V. Drób

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się kurczęta brojlery, kury, indyki,

kaczki, gęsi, pobierając co najmniej jedną próbkę na 200 ton rocznej produkcji, przy co najmniej 100 próbkach dla substancji z grupy A i co najmniej 100 próbkach dla substancji z grupy B każdego gatunku drobiu, jeżeli roczna produkcja danego gatunku drobiu wynosi więcej niż 5 000 ton, według następującego podziału:

1) grupa A: 50 %, przy czym jedną piątą próbek pobiera się w gospodarstwie;

2) grupa B: 50 %:

- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B1,
- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z podgrupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6.

VI. Ryby

1. Badaniami obejmuje się ryby z chowu lub hodowli, w tym hodowli morskich, pobierając nie mniej niż jedną próbkę na 100 ton rocznej krajowej produkcji, według następującego podziału:

1) grupa A: jedna trzecia próbek, przy czym próbki pobiera się w gospodarstwie, od ryb na wszystkich etapach produkcji; w przypadku hodowli morskich próbki mogą być pobrane ze środków żywienia zwierząt, jeżeli nie jest możliwe pobranie próbek od ryb;

2) grupa B: dwie trzecie próbek, przy czym próbki pobiera się w gospodarstwie lub w zakładzie przetwórczym, w hurtowniach, pod warunkiem że jest możliwe ustalenie gospodarstw, z których one pochodzą.

2. We wszystkich przypadkach próbki pobrane w gospodarstwach pochodzą z nie mniejszej ilości niż 10 % miejsc chowu lub hodowli ryb.

3. W razie potrzeby badaniami obejmuje się produkty rybołówstwa, inne niż określone w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

VII. Mleko

1. Badaniami obejmuje się mleko surowe pochodzące od krów, pobierając co najmniej jedną próbkę na 15 000 ton rocznej produkcji mleka, nie mniej niż 300 próbek, według następującego podziału:

- 1) 70 % próbek bada się na obecność pozostałości produktów leczniczych, przy czym każdą próbkę bada się na obecność nie mniej niż czterech różnych substancji należących do co najmniej trzech podgrup wśród podgrup: A6, B1, B2a oraz B2e;
- 2) 15 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B3;
- 3) pozostałe 15 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. W razie potrzeby badaniami obejmuje się mleko surowe pochodzące od innych zwierząt, niż wymienione w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

VIII. Jaja

1. Próbki jaj kurzych pobiera się w gospodarstwie, w punkcie skupu jaj lub w zakładzie pakowania jaj. Badaniami obejmuje się jaja kurze, pobierając co najmniej jedną próbkę na 1 000 ton rocznej produkcji jaj, nie mniej niż 200 próbek, według następującego podziału:

- 1) 70 % próbek bada się na obecność co najmniej jednej substancji z następujących podgrup: A6, B1 oraz B2b;
- 2) 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń, ale bada się na obecność substancji z pod grupy B3a.

2. W razie potrzeby badaniami obejmuje się jaja pochodzące od innych gatunków drobiu, niż określone w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

IX. Króliki

Badaniami obejmuje się mięso królików, pobierając co najmniej 10 próbek na 300 ton rocznej krajowej produkcji tego mięsa w poprzednim roku przy pierwszych 3 000 ton produkcji oraz dodatkowo jedną próbkę na każde 300 ton wyprodukowanego ponad 3 000 ton, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 30 % próbek:
 - a) 70 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy A6,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pozostałych podgrup grupy A;
- 2) grupa B: 70 % próbek:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B2,

- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

X. Zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka

1. Badaniami obejmuje się nie mniej niż 100 zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 20 %, przy czym nie mniej niż 50 % próbek bada się na obecność substancji z podgrup A5 i A6; pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń;
- 2) grupa B: 70 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z podgrup B2a i B2b,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B2c i B2e,
 - d) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B3.

2. Pozostałe 10 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

XI. Zwierzęta łowne

Badaniami obejmuje się nie mniej niż 100 zwierząt łownych, w tym dziki, sarny, jelenie, odstrzelonych w kraju w danym roku kalendarzowym. Próbki te bada się na obecność substancji z pod grupy B3a i B3c.

XII. Miód

Próbki pobiera się na każdym etapie produkcji miodu. Badaniami obejmuje się miód pszczeli, pobierając co najmniej 10 próbek na 300 ton rocznej krajowej produkcji przy pierwszych 3 000 ton produkcji oraz dodatkowo jedną próbkę na każde 300 ton wyprodukowanego ponad 3 000 ton, według następującego podziału:

- 1) 50 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B1 i B2c;
- 2) 40 % próbek bada się na obecność substancji z pod grupy B3a, B3b i B3c;
- 3) pozostałe 10 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

XIII. Przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego

Zakres badań, liczbę i rodzaj pobieranych próbek określa się w zależności od aktualnych zagrożeń i wielkości przywozu.

RODZAJE I WIELKOŚCI PRÓBEK POBIERANYCH DO BADAŃ

Rodzaj próbki	Wielkość próbki	Gatunki zwierząt	Uwagi
Mocz	150 ml	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate	
Krew (surowica lub osocze)	30 (15) ml	bydło, świnie, drób, owce, kozy	
Mięśnie	300 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka, króliki	
Wątroba	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka, króliki	drób — próbka łączna z gospodarstwa
Nerki	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, króliki	
Tkanka tłuszczowa	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka, króliki	
Woda przeznaczona do pojenia zwierząt	200 ml	bydło, świnie, drób	
Środki żywienia zwierząt	500 g lub 500 ml	bydło, świnie, drób, ryby	
Mleko krowie surowe	500 ml		mleko od jednego producenta na antybiotyki — 50 ml
Jaja	12 szt.		na antybiotyki — 5 szt.
Ryby	1 ryba (1 kg)		
Miód	200 g		
Przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego	300 g		